

tinget at fremsætte lovforslag til ændring af lov nr. 199 af 8. juni 1966 om ejerlejligheder, således at det ikke længere tillades at oprette ejerlejligheder i den bestående boligmasse.“

Begrundelsen for forslaget angav forslagsstillerne på følgende måde:

„I forbindelse med den af folketinget den 9. juni 1969 vedtagne ændring af lov nr. 24 af 14. februar 1967 om midlertidig regulering af boligforholdene indføjedes i nævnte lov en bestemmelse, der giver kommunalbestyrelserne mulighed for at hindre, at dårlige, herunder navnlig saneringsmodne, ejendomme fremtidig opdeles i ejerlejligheder.

Forslagsstillerne erkender, at denne lovændring betyder, at kun lejligheder med en vis standard fremtidig vil kunne udbydes som ejerlejligheder. På den anden side er det tillige forslagsstillernes opfattelse, at lovændringen ikke har været i stand til at standse den urimelige spekulation med ejerlejligheder i den bestående boligmasse, som har fundet sted siden vedtagelsen af ejerlejlighedsloven. Forslagsstillerne opfordrer derfor boligministeren til snarest at fremkomme med lovforslag, der kan hindre spekulation i salget af ejerlejligheder i den bestående boligmasse.“

Ved 1. behandlingen henviste *boligministeren* til, at ejerlejlighedsloven havde været en del af boligforliget i 1966, hvor alle parter havde måttet slække på deres principielle synspunkter. Det kunne derfor undre lidt, at socialdemokratiet som forligspartner nu fremsatte dette forslag. Ejerlejlighedsloven var i sidste folketingsår blevet suppleret med bestemmelser, der dels gav kommunerne adgang til at forhindre opdeling af beboelsesejendomme i ejerlejligheder, hvis lejlighederne ikke havde tilstrækkeligt moderne udstyr, dels gav køberne adgang til at få købesummens rimelighed bedømt af boligretten. Disse lovbestemmelser havde kun virket 4-5 måneder, og det var regeringens opfattelse, at der nu burde levnes loven i dens nuværende form en rimelig tid til at dokumentere, hvorvidt den på tilfredsstillende måde opfyldte de forudsætninger, der lå til grund for dens vedtagelse, og at der derfor ikke på nuværende tidspunkt burde søges gennemføre nye ændringer i bestemmelserne om ejerlejligheder.

Regeringspartierne ordførere kunne i det store og hele henvise til boligministerens redegørelse. Også de var af den opfattelse, at man skulle have tid til at se resultaterne af den lovgivning på området, der var gennemført sidste år.

Arne Larsen (SF) hilste med glæde, at socialdemokratiet i dag erkendte, at ejerlejlighedsloven var noget af en misforståelse. Efter hans mening var loven en skamplet på dansk boliglovgivning — den var asocial og havde asociale virkninger. Hans parti ville derfor helst have ejerlejlighedsloven afskaffet.

På lignende måde udtalte *Sigsgaard* (VS) sig.